

แอลกอฮอล์ดื่ม (โรคพิษสุราเรื้อรัง)

ในประเทศไทยสหพันธ์สาธารณสุขรัฐเยอรมนีมีผู้ที่ป่วยเป็นโรคเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ระหว่าง 1.5 และ 2 ล้านคน ถ้าคำนวณเป็นครอบครัวแล้ว จะตกทุกๆ 10 ครอบครัวที่ต้องเกี่ยวข้องกับการติดสุรา

การติด (สุรา)ทางกาย: เกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยเกิดอาการลงแดง เมื่อใดที่เขาไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์ มีสภาพตื่นกลัว เหงื่อแตก สั่นงันงก เพราะฉะนั้นใครที่ต้องการรับการบำบัด จะต้องเข้ารับการถอนพิษสุราก่อนในเบื้องต้นหนึ่งถึงสองสัปดาห์ที่โรงพยาบาล ที่นี่ในบางกรณีจะมีการให้ยาเพื่อที่จะบรรเทาอาการ

การติดทางจิตใจ: ความคิดของผู้ป่วยจะวนเวียนอยู่แต่กับแอลกอฮอล์ไม่หยุดชะงักเขาเองไม่สามารถจะหลุดพ้นจากมันได้แม้ตัวเขาเองจะต้องการก็ตาม

เราสามารถแบ่งการติดสุรออกเป็น 4 ระยะ

ระยะแรกคือ ระยะก่อนการติด จะมีการดื่มบ้างเพื่อการผ่อนคลายตอนเย็น

เพื่อจะสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้ดีขึ้น การดื่มเพื่อการบรรเทานี้จะกลายเป็น

เพื่อนปรับทุกข์ในทุกสภาพชีวิตอย่างรวดเร็ว บางคนก็ดื่มเพื่อให้สามารถนอนหลับได้ดีขึ้น

หรือไม่ก็เวลาปวดศีรษะ มีอาการทางหัวใจหรือระบบไหลเวียน แต่ร่างกายเราปรับเข้ากับ

ตัวยาดได้เร็ว ไม่นานนักเราก็ต้องการแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากขึ้น หากใครที่ภูมิใจว่า

เขาสามารถรับแอลกอฮอล์จำนวนมากๆได้โดยไม่มีปัญหา นั่นก็เป็นสัญญาณอันตรายเบื้องต้น

ระยะที่สอง เป็นระยะที่เรียกว่าระยะเตือน ในระยะนี้ก็เริ่มมีอาการความจำแฉง

บางทีความจำก็ขาดหายไปเป็นช่วงๆ แม้ในขณะนั้นเขาจะไม่ได้ดื่มสุราก็ตาม ไม่นานนักก็จะ

เริ่มมีบุคลิกที่แฉง เกิดความรู้สึกไม่ดีกับตัวเอง ผลที่ตามมาคือมีความรู้สึกผิดอยู่เรื่อยๆ

เขาไม่อยากจะยอมรับว่าได้ดื่มไปเท่าไรแล้ว เขาโกหกตัวเองและคนอื่นๆ วันทั้งวันความคิดก็จะ

วนเวียนอยู่แต่กับแอลกอฮอล์ แก้วแรกๆจะถูกกระดกลงคออย่างรวดเร็วเพราะสภาพอาการ

มันเมาที่แสนจะสวยงามจะได้เข้ามาเร็วๆ จะพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงแอลกอฮอล์และ

จะรู้สึกว่ามันค่อนข้างน่าพิศมัยเท่าไร

ในระยยะสาม ระยะเวลาเป็นห่วง จะมีการอาการควบคุมตัวเองไม่ได้เข้าร่วม หมายความว่า เขาจะไม่สามารถเลิกดื่มได้หลังจากแก้วแรกผ่านไปและจะต้องดื่มจนกว่าจะเมาเต็มที่อย่าง เลี้ยงไม่ได้ นอกจากนี้กลไกอื่นนี้จะคงอยู่จนวาระสุดท้ายของชีวิต หากอาการควบคุมตัวเอง ไม่ได้เกิดขึ้น ผู้ป่วยโรคแอลกอฮอล์จะไม่สามารถควบคุมการดื่มของตนได้ด้วยความต้องการ หรือกำลังของตนเอง เพียงแค่แอลกอฮอล์หยุดเดี๋ยวก็นสามารถจะไปปลุกความอยากดื่มที่ไม่ สามารถควบคุมได้ขึ้นมา จากจุดนี้เป็นต้นไปผู้ป่วยจะไม่สามารถควบคุมการดื่มได้อีกต่อไป ตลอดชีวิต หากผู้ติดสุราไม่ยอมเลิกสุราโดยเด็ดขาด ก็จะมีอาการอยากสุราไปตลอดชีวิต เราจะสังเกตได้ว่า นิสัยการดื่มไม่ปกติ และจะพยายามอธิบายด้วยข้อแก้ตัวและคำโกหก ผู้เป็นโรคสุราเรื้อรังจะกระดากเกรี้ยว อ่อนไหว โดนกระทบกระทั่งได้ง่าย ปลีกตัวโดยสิ้นเชิง ประเมินตัวเองและโอกาสตัวเองสูงบ่อยๆ ทำให้สภาพแวดล้อมตัวเองแย่มากไม่ห่วงใส่ใจ และระวังตัวเองขึ้นเรื่อยๆ ในระหว่างระยะดื่มสามารถเกิดอาการอยากสุราอย่างสมบูรณ์เป็น ระยะยาวๆ จะมีการให้สัญญาอย่างจริงจังและตั้งใจว่าจะไม่ดื่มแต่ก็ไม่สำเร็จทั้งสิ้น ระบบการดื่มจะพัฒนาไปเป็นว่า ดื่มแค่เบียร์ หรือไม่กี่จะไม่มีทางดื่มก่อนหกโมงเย็น บุคคลิกภาพจะแย่งเรื่อยๆ คนติดสุราจะอึเหละเซะเซะ เปลี่ยนที่อยู่และที่ทำงานบ่อยๆ จะเกิดวิกฤตการณ์ในชีวิตสมรส จะมาถึงที่สุดของระยะนี้ก็คือเมื่อ เมื่อใดที่ผู้ป่วยต้อง ดื่มทุกเช้าเพื่อที่จะบรรเทาอาการสั่นของตัวเอง

ในระยยะสี่ ระยะเรื้อรังมีอาการของการป่วยทางประสาทที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์เข้ามา ผู้ป่วยเห็นและรู้สึกถึง หนูขาว แมลงต่างๆ แมวและสิงโต (ภาพหลอน) จะมีอาการบุคลิกภาพเสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิงตามมา ที่จะทำให้เป็น “คนเมาหัวราน้ำ” หรือ ความจำเสื่อมเพราะพิษสุรา อายุจะสั้น

ผลกระทบของแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์จะซึมเข้ากระแสโลหิตอย่างรวดเร็ว เข้าสู่สมองโดย ผ่านทางกระเพาะและลำไส้ มันจะส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง โดยที่มันจะเข้าไปกด เส้นประสาทต่างๆ ที่โยงไปสู่อวัยวะต่างๆ เช่น กระเพาะ หัวใจ ลำไส้ และปอด ฯลฯ +ระบบประสาทส่วนกลางที่ถูกกดไว้จะไม่ส่งอาการหรือปฏิกิริยาใดๆ ไปยังอวัยวะอื่นๆ ต่อ อาการทางกายอาจจะทำให้มีอาการเวียนได้ชั่วระยะ ผลกระทบคล้ายกับผลจากยานอนหลับ และแก้ปวด ยี่สิบเปอร์เซ็นต์ของผู้ติดสุรามักจะติดยา (เวชภัณฑ์) ไปพร้อมๆ กัน